

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒGIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770
e-mail: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR LIETAS IEROSINĀŠANU

Rīgā

2008. gada 29. aprīlī

Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs Juris Jelāgins, tiesneši Aija Branta un Kaspars Balodis,

kolēģijas sēdē izskatījusi Boļeslava Murāna (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 18/2008) un 2008. gada 23. aprīļa vēstuli – papildu paskaidrojumus (reģistrācijas Nr. M-105), Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona nodaļas 2008. gada 15. aprīļa vēstuli Nr. 8/23.1-15/NA/58 un Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 126 zvērināta tiesu izpildītāja Aināra Šusta 2008. gada 18. aprīļa vēstuli Nr. 1867,

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzējs lūdz:

1) izvērtēt Krimināllikuma 230.¹ panta pirmās daļas (turpmāk – apstrīdētā norma) atbilstību Saeimas Kārtības ruļļa 86., 95., 106., 107. un 108. pantam, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7. panta pirmajai daļai un Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 64., 65., 89. un 92. pantam;

2) apturēt Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2006. gada 14. novembra sprieduma krimināllietā Nr.11092045705 izpildi.

2. Apstrīdētā norma noteic:

“Par dzīvnieku turēšanas noteikumu pārkāpšanu, ja tās rezultātā cietušajam nodarīts viegls vai vidēja smaguma miesas bojājums, –

soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar arestu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz divdesmit minimālajām mēnešalgām.”

3. Konstitucionālajā sūdzībā norādīts, ka apstrīdētā norma ir pieņemta, neievērojot Saeimas kārtības rullī noteikto tiesību normu pieņemšanas kārtību, un tāpēc to nevar uzskatīt par likumu Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas un Satversmes izpratnē. Apstrīdētā norma esot pretrunā ar Satversmes 64. un 65. pantu, kā arī tiekot pārkāptas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7. panta pirmās daļas pirmajā teikumā un Satversmes 92. panta otrajā teikumā noteiktās pamattiesības, ka ikviens uzskatāms par nevainīgu, iekams viņa vaina nav atzīta saskaņā ar likumu.

4. Satversmes tiesā izskatāmo lietu piekritību noteic Satversmes 85. pants un Satversmes tiesas likuma 16. pants.

Prasījumi par apstrīdētās normas atbilstību Satversmei un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. un 6. punktu ir piekritīgi Satversmes tiesai.

Satversmes tiesas kompetencē neietilpst tiesību normas atbilstības izvērtēšana tāda paša juridiska spēka tiesību normām. Apstrīdētajai normai un Saeimas kārtības rullim ir vienāds juridiskais spēks. Tādējādi prasījums par apstrīdētās normas atbilstību Saeima kārtības ruļļa normām nav piekritīgs Satversmes tiesai.

5. Pieteikums iesniegts kā konstitucionālā sūdzība. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu personai Satversmē noteikto pamattiesību aizskārums gadījumā ir tiesības iesniegt pieteikumu par lietas ierosināšanu.

Vienlaikus Satversmes tiesas likums noteic, ka lieta ierosināma tikai tad, ja pieteikums atbilst arī pārējām prasībām, ko konstitucionālās sūdzības iesniedzējam izvirza šā likuma 18. un 19.² pants.

6. Konstitucionālajā sūdzībā sniegtais juridiskais pamatojums, kāpēc apstrīdētā norma neatbilst Satversmes 89. pantam, ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

Tādējādi pieteikums par apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 89. pantam neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² panta prasībām.

7. Konstitucionālajā sūdzībā norādīts, ka aizskartas Pieteikuma iesniedzējam Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7. panta pirmajā daļā un Satversmes 92. pantā noteiktās pamattiesības, sniegts lietas faktisko apstākļu izklāsts un juridiskais pamatojums par apstrīdētās normas neatbilstību augstāka juridiska spēka normām. Pieteikuma iesniedzējs ir izmantojis visas iespējas aizstāvēt savas tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem. Pieteikums iesniegts sešu mēnešu laikā pēc pēdējās institūcijas nolēmuma spēkā stāšanās.

Tādējādi prasījums par apstrīdētās normas atbilstību Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7. panta pirmajai daļai un Satversmes 64. un 65. pantam un 92. panta otrajam teikumam atbilst Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² panta prasībām.

8. Pieteikuma iesniedzējs lūdz apturēt Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2006. gada 14. novembra sprieduma krimināllietā Nr. 11092045705 izpildi, jo kriminālsods esot visbargākais fiziskās personas atbildības veids un neesot paredzēta izciestā kriminālsoda restitūcija. Ja Satversmes tiesā tiktu ierosināta lieta pēc Pieteikuma iesniedzēja konstitucionālās sūdzības un sprieduma izpilde netiktu apturēta, viņam būtu jāturpina izciest kriminālsods, kurš piespriests, pamatojoties uz tiesību normu, kuru viņš apstrīdējis.

Saskaņā ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona nodaļas sniegto informāciju no 2008. gada 1. janvāra ik mēnesi tiek ieturēti 13.50 lati jeb 30 procenti no Pieteikuma iesniedzējam izmaksājamās valsts sociālā

nodrošinājuma pabalsta summas, kuru viņš saņem kā 3. grupas invalīds. Kopējā ieturamā summa ir 496 lati.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 19.² panta piekto daļu un 20. pantu, Satversmes tiesas 2. kolēģija

nolēma:

1. Ierosināt lietu „**Par Krimināllikuma 230.¹ panta pirmās daļas atbilstību Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7. panta pirmās daļas pirmajam teikumam un Latvijas Republikas Satversmes 64. un 65. pantam un 92. panta otrajam teikumam**” pēc Boļeslava Murāna konstitucionālās sūdzības (pieteikums Nr. 18/2008).

2. Atteikties ierosināt lietu par apstrīdētās normas atbilstību Saeimas kārtības ruļļa 86., 95., 106., 107. un 108. pantam un Satversmes 89. pantam.

3. Apturēt Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona 2006. gada 14. novembra sprieduma krimināllietā Nr.11092045705 izpildi līdz Satversmes tiesas sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

4. Uzaicināt institūciju, kas izdevusi apstrīdēto aktu, – Saeimu – līdz 2008. gada 9. jūnijam iesniegt Satversmes tiesai atbildes rakstu ar lietas faktisko apstākļu izklāstu un juridisko pamatojumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas

2. kolēģijas priekšsēdētājs

J. Jelāgins